

Pernajan Agricola-seuran 15-vuotisjuhla, 27.11. Solbacka/Tuovi Putkonen
Palataan ajassa lähes 40 vuotta taaksepäin, sillä oma kiinnostukseni
Agricolaa kohtaan heräsi jo silloin.

Pernajassa järjestettiin Agricola-päivät, joissa esitelmiä pitivät sen ajan
johtavat Agricola-tutkijat, kuten professori Kauko Pirinen. Olin silloin
toimittajana Uudenmaan alueradiossa ja olin paria vuotta aikaisemmin
muuttanut Pernajaan. Kiinnostuin tästä uuden kotikuntani suurmiehestä ja
tein aiheesta useita radio-ohjelmia.

24 vuotta sitten silloinen Pernajan kulttuurilautakunnan puheenjohtaja
taiteilija Jan Lindh kutsui minut mukaan työryhmään, jossa muun muassa
suunnittelimme Pernajan ala-asteille Agricola-opetusmenetelmiä. Sekä
suomen- että ruotsinkieliset opettajat, kokoontuivat Koskenkylän ala-
asteelle neuvonpitoon ja lähtivät innostuksella mukaan Agricola-talkoisiin.
Tuohon aikaan aloitettiin myös arkeologiset kaivaukset kirkonkylässä.
Mukana Agricola-hankkeessa 1997 olivat kunnanjohtaja Ralf Sjödahl,
silloinen kulttuurisihteeri Leif Eriksson, kirkkoherra Uolevi Salminen, Göran
Asplund ja kääntäjä Veijo Kiuru. Veteraanimuseo luovutti silloin nurkkauksen
Agricola-näyttelylle.

Kului taas muutama vuosi, kunnes tuli Pernajan kirkon 650-vuotisjuhla
vuonna 2003. Sitä suunniteltiin työryhmässä kirkkoherra Uolevi Salmisen ja
kanttori Mia Aitokarin kanssa. Päätimme silloin pyytää Kai Niemistä
kirjoittamaan näytelmän Mikael Agricolasta, Pernajan pojasta, ja hienon
näytelmän hän kirjoittikin.

Kirkon juhlien aikaan jo mietittiin miten juhlitaan vuotta 2007, kun Agricolan
kuolemasta tulee kuluneeksi 450 vuotta, ja se liittyikin jo Agricola-seuramme
syntyhistoriaan.

Pernajan kunta perusti vuonna 2005 Agricola-työryhmän, johon kuuluivat
Kalevi Lappalainen, Gustaf Antell, Marjo Vuokko, Anne Hovi, Jenny Ulfsson,
nykyinen Korsu ja allekirjoittanut. Päätimme hakea juhlavuotta varten
rahoitusta Idässä itää-yhdistykseltä, mutta koska kunta ei voinut olla rahan
hakijana, perustimme yhdistyksen, Pernajan Agricola-seuran, Agricola-
Sällskapet i Pernå. Se rekisteröitiin 8.12. vuonna 2005. Onnistuimmekin
saamaan eri tahoilta reilun 40 000 euron avustuksen.

Saimme aikaan opastetun Agricola-polun, Agricola-esitteen, arkeologiset juhlakaivaukset, Mikael-näytelmän DVD:n, näytelmän esityksen ja Agricola-museon Pernajan vanhaan pappilaan ja paljon, paljon julkisuutta Agricolalle.

Juhlavuosi 2007 oli raskas urakka. Loppuvuonna pidetyssä syyskokouksessa saatettiin todeta, että kaikki sujui hienosti, jopa yli odotusten, museo kiinnosti ryhmiä ja koululaisia, mutta vetäjätiimi oli väsynyt kaikkeen ahertamiseen. Olin puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja oli Marjo Vuokko. Jenny Olsson lupautui rahastonhoitajaksi vain siihen asti kun Agricola-hankkeen lopputilitykset oli saatu päätökseen ja Laura Tennberg sihteeriksi osaksi seuraavaa vuotta. Muita hallituksen jäseniä olivat Mia Aitokari, Anne Hovi, Anni Karlsson, Barbro Gustafsson-Still ja Görel Selander.

Rahastonhoitajan ja sihteerin tilalle ei löytynyt seuraavana vuonna uusia vastuunkantajia. Agricola-seuran kuihtumista lisäsi vielä kuntaliitos vuonna 2010. Tuntui, ettei Pernajan asioilla eikä etenkin Agricolalla ollut enää mitään painoarvoa. Mutta sitten saimme onneksi kokoon uuden hallituksen ja puheenjohtajaksi Kai Niemisen vuonna 2013, ja toiminta sai uutta tuulta purjeisiin, kiitos kaikkien seitsemän viime vuoden aikana aktiivisesti mukana olleiden.

ja lopuksi:

Kiipesin Elina Soraisen kanssa noin 15 vuotta sitten Agricolan syntymäkodin pihasta kohoavalle korkealle kalliolle. Katselimme sieltä avautuvaa huikeaa maisemaa Pernajanlahdelle. Kuvittelin olevani pikkupoika, joka kiipeää kotivuorelle ja näkee niin kauas kuin silmä siintää. Ajattelin, että tuo maisema jäi lähtemättömästi Mikael-pojan mieleen, sielunmaisemaksi. Lapsuusmaiseman rannaton ulappa symboloi hänen myöhempää elämäntyötään.